

Eben-Ezer

Iarăși se apropie sfârșitul unui an. Dacă privim înapoi, la ce concluzie ajungem?

Nu putem să facem inexistente înfrângerile pe care a trebuit să le experimentăm în trecut. Ele sunt aici, pentru că din când în când n-am fost veghetori, pentru că uneori am făcut ceva din propria noastră putere, fără să privim la Domnul, pentru că ne-am lăsat copleșiți de împrejurări și, ca Petru, ne-am uitat la vânt și valuri, în loc să ne uităm la Domnul.

Dar când privim înapoi la viața noastră din trecut, mai vedem o altă latură: harul Domnului nostru credincios. Pentru faptul că după o înfrângere a existat o reabilitare și am mers mai departe, trebuie să mulțumim doar harului Său. Și succesele din viața noastră, toate sunt datorită Dumnezeuului nostru și Tatălui ceresc. El ne-a dăruit putere și reușită în muncă. În luarea de decizii în cazul întrebărilor grele a venit înțelepciunea de la El.

Când Samuel a experimentat intervenția minunată și plină de har a lui Dumnezeu în favoarea poporului Său Israel, a așezat o piatră și i-a dat numele „Eben-Ezer“ și a mărturisit: „Până aici Domnul ne-a ajutat“ (1 Samuel 7.12).

Și ce se află pe piatra, pe care putem să o așezăm și noi să zicem așa la finalul anului? Singur Numele Domnului și nimic de la noi.

Dacă Domnul cel credincios ne-a ajutat până aici, de ce să nu ne încredem pe deplin în El cu privire la anul viitor? „Binecuvântat este omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul!“ (Ieremia 17.7).

Dialog cu Domnul

- Doamne Isuse, cum pot închide ușa în fața gălăgiei de afară?

- Depărtează-te de neliniștea lumii, de care inima ta este încă plină, pentru ca în interiorul tău să fie liniște! Deschide-ți inima spre dragostea minunată a lui Dumnezeu!

- Nu pot. Am așa multe griji, care îmi preocupă permanent gândurile.

- Adu toate dorințele tale, tot ce te neliniștește la Mine și pune-le jos la Mine.

- Dar Doamne, ce rămâne atunci în duhul meu?

- Nimic. Tocmai aceasta este ceea ce doresc: inima ta goală, pentru ca să o pot umple.

- Doamne Isuse, în seara aceasta sunt așa de obosit, încât sunt în fața Ta foarte indiferent și aproape nu mai pot înțelege un gând înțelept.

- Atunci supune-te în această situație și stai în această situație înaintea Mea.

- Doamne, doresc să mă rog, dar nu am timp.

- Nu spune: „Doresc“, mai bine spune: „Vreau să mă rog“, și vei găsi timp și prilej pentru aceasta.

- Nu mai simt nicio bucurie când stau în prezența Ta. Vezi că nu reușesc să îmi concentrez gândurile la Tine.

- Dorești să te rogi ca bărbații mari ai lui Dumnezeu, dar Eu vreau ca tu să te rogi ca un sărman, adică foarte simplu, în credință, cu încredere, cu dorința să faci voia Mea. Prinde-te de Mine așa cum se ține o persoană care se îneacă de colacul de salvare. Fii înaintea Mea așa cum ești, nu cum dorești să fii.

Recomandări înțelepte și de pus la inimă

„Păzește-ți piciorul, când intri în Casa lui Dumnezeu, și apropie-te mai bine să asculți, decât să aduci jertfa nebunilor; căci ei nu știu că fac rău cu aceasta.

Nu te grăbi să deschizi gura, și să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu; căci Dumnezeu este în cer, și tu pe pământ, de aceea să nu spui vorbe multe“ (Eclesiastul 5.1-2).

Roagă-te mult și vorbește puțin. Oh, doresc să-ți recomand în mod deosebit această liniște sfântă, blândă și plină de pace, pe care Dumnezeu și toți ai Săi o iubesc așa de mult. Duhul flecărelii este ruina fiecărei legături duhovnicești; el stinge dăruirea, încurcă sensul, este pierdere de timp și tăgăduiește prezența dumnezeiască.

Dragostea, ascultarea, respectul și necesitatea trebuie să influențeze limba la vorbit, altfel trebuie să stea liniștită. Să ne încurajăm unii pe alții mai mult printr-o umblare sfântă decât prin cuvinte multe! Dumnezeu locuiește numai într-o inimă plină de pace, unde și limba trebuie să fie în pace.

Observă rodul unei liniști sfinte! Ea dă timp, putere, calm, rugăciune, libertate, înțelepciune, părtășie cu Dumnezeu și o stare binecuvântată a inimii.

Învăț să te preocupi serios cu sufletele!

Țintește pe conștiință, preamărește pe Hristos!

Folosește un cuțit ascuțit împotriva ta!

Vorbește puțin, slujește tuturor, dă mai departe (ce ai primit de la Domnul)!

Aceasta este adevărata măreție: să slujești fiind neobservat și să lucrezi fiind nevăzut.

Ce bucurie să nu ai nimic și să nu fi nimic!

Să nu vezi nimic decât pe Hristos cel viu în slavă și să nu fi îngrijorat de nimic decât de interesele Domnului Isus aici pe pământ!

„Rețete“ pentru seara și pentru dimineața

„Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor! Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine“ (Psalm 139.17-18).

David, autorul inspirat al acestui psalm, a fost conștient că Dumnezeu a luat cunoștință de toată umblarea, șederea și de toate căile lui. Dacă extragem acum din acest psalm două versete, ele ne dau pentru practică o „rețetă“ bună la următoarele întrebări: Cu ce sunt preocupate gândurile noastre când mergem la culcare? Ne frământă griji și necazuri?

Poate fi o bună obișnuință, ca înainte de culcare să citim câteva versete din Cuvântul lui Dumnezeu și să cugetăm la ele.

Vom simți dimineața încă apropierea Domnului și binecuvântarea Sa. Un slujitor al Domnului se ruga dimineața: „Îți mulțumesc, Dumnezeule, că sunt copilul Tău.“ Un altul obișnuia după ce se trezea să spună: „Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșia Ta este atât de mare!“ (Plângerile lui Ieremia 3.22-23). După ce te trezești, să te gândești la un verset din Biblie, este o „rețetă“ bună.

Așa putem înțelege ce a spus David: „Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.“ Cât de prețioase îi erau gândurile lui Dumnezeu, ne arată versetul 17. Pentru el nu exista, exprimat matematic, *un* număr, ci multe numere.

Să facem ca David, atunci simțim peste noapte, dar și dimineața părtășia cu Dumnezeu și Tatăl nostru și cu Domnul Isus.